

Zürafa ve Flamingo

Jane MEADOW

Zürafa ve Flamingo

Jane MEADOW

Uzun otların dalgalar gibi salındığı açık çayırların tam ortasında, zürafa Gina yaşardı. Sıcak kahverengi lekeleri olan altın sarısı bir postu, yumuşak kahverengi bir yelesi ve sevecen koyu gözleri vardı. Uzun boynunda, yaprak desenli açık yeşil bir atkı taşırdı. Gina evini severdi, ama bazen geniş, otlarla kaplı ovaların ötesinde ne olduğunu merak ederdi.

Güneşli bir sabah, Gina su birikintisinin yakınında tuhaf bir şekil fark etti. Bu, yumuşak pembe tüyleri, uzun kıvrık boynu ve bir bacağında küçük mavi boncuklu bir halhal olan flamingo Flora'ydı. Flora yorgun ve biraz kaybolmuş görünüyordu. "Merhaba," dedi Gina nazikçe. "Evinden çok uzakta mısınız?" Flora başını salladı. "Yeni yerler görmek için uzun bir yol uçtum," dedi.

Gina sevgiyle gülümsedi. "Çayırlara hoş geldin!" dedi. Flora parlak kehribar gözleriyle etrafına bakındı. "Burası çok büyük ve açık," dedi. "Bu kadar gökyüzünü hiç görmemiştim!" Gina başını salladı. "Sana etrafı gezdirmemi ister misin?" diye sordu. Flora sevinçle kanatlarını cıvrıttı. "Evet, lütfen!" dedi. Ve böylece arkadaşlıkları başladı.

Gina, Flora'yı uzun otların arasından geçirdi. "Şuna bak," dedi Gina, uzun boynunu yukarıya doğru uzatarak. "Buradan kilometrelerce uzağı görebiliyorum!" Flora da boynunu uzatmaya çalıştı, ama o çok daha kısaydı. "Ben o kadar uzağı göremiyorum," dedi kıkırdayarak. "Ama yeşil bir deniz gibi salınan otları ve pamuk gibi tekneler gibi süzülen bulutları görebiliyorum."

Flora, Gina'nın uzun bacaklarına baktı. "Bacakların çok uzun," dedi. "Hızlı koşabiliyor musun?" Gina güldü. "Koşabilirim!" dedi. Birkaç zarif adım attı ve Flora yanında zıplayarak ilerledi. "Bu çok eğlenceli!" dedi Flora. Çayır boyunca yarıştılar; rüzgar Gina'nın yelesinden geçiyor ve Flora'nın pembe tüylerini karıştırıyordu.

Dinlenirlerken Flora içini çekti. "Dünyanın daha çok yerini görmeyi hayal ediyorum," dedi. "Parıldayan suyu ve rengarenk kuşları olan sulak alanlar duydum. Ama oraya hiç gitmedim." Gina'nın gözleri kocaman açıldı. "Sulak alanlar mı?" dedi. "Nasıl bir yer?" Flora'nın gözleri parladı. "Çok güzeller!" dedi. "İstersen sana gösterebilirim." Gina tereddüt etti. Daha önce çayırlarından hiç ayrılmamıştı.

Gina geniş, açık evine baktı. "Bilmiyorum," dedi. "Ben sadece çayırları tanıyorum." Flora anlayışla başını salladı. "Ben de sulak alanlarım için aynı şeyi hissetmiştim," dedi. "Ama yeni şeyler denemek harika olabilir." Gina bir an düşündü. Sonra gülümsedi. "Peki," dedi. "Seninle geleceğim. Ama bana yolu sen göstermelisin."

Flora pembe kanatlarını açtı. "Beni takip et!" dedi. Otların üzerinde alçaktan uçtu ve Gina arkasından tırıs gitti. Otlarla kaplı ovaları geçtiler ve Gina'nın hiç görmediği bir yere geldiler. Zemin yumuşak ve çamurlu oldu ve kısa süre sonra bir şıpırtı sesi duydular. "Neredeyse geldik!" diye seslendi Flora. Gina'nın kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyordu.

Sulak alanlara vardılar. Gina şaşkınlıkla nefesini tuttu. Önünde parıldayan su uzanıyordu; suyun üzerinde nilüfer yaprakları ve uzun sazlar vardı. Rengarenk kuşlar tepelerinde uçuyor, tüyleri güneş ışığında parlıyordu. "Ah, Flora!" diye fısıldadı Gina. "Burası çok güzel!" Flora ısıltıltı gülümsedi. "Evime hoş geldin," dedi. "Sana en sevdiğim yerleri göstereyim."

Flora, Gina'yı sığ bir gölete götürdü. "Ben burada durmayı severim," dedi. Uzun pembe bacaklarından birinin üzerinde durdu ve kıvrık boynunu suya doğru eğdi. "Küçük balıkların yüzdüğünü görebiliyorum!" dedi. Gina uzun boynunu eğmeye çalıştı, ama çok uzaktı. "Ben yetişemiyorum," dedi. Flora güldü. "Sorun değil," dedi. "Sen de yüksekte benim göremediğim şeyleri görebilirsin!"

Gina sulak alanlara bakındı. Bir ördek ailesinin kürek çektiğini, bir kaplumbağanın taşın üzerinde güneşlendiğini ve yusufçukların suyun üzerinde uçtuğunu gördü. "Burada ne çok canlı var!" dedi. Flora başını salladı. "Senin çayırlarında da ne çok alan var!" dedi. "Seninle uzun otların arasında koşmayı çok sevdim." Gina gülümsedi. "Belki sık sık birbirimizin evine gidebiliriz," dedi.

Flora'nın gözleri parladı. "Ne harika bir fikir!" dedi. "Birlikte keşfedebiliriz!" Gina başını salladı. "Çayırlarımdan ayrılmaya korkuyordum," dedi. "Ama iyi ki ayrıldım. Senin sulak alanların harika." Flora kanadıyla Gina'yı nazikçe dürttü. "Senin çayırların da harika," dedi. "Farklı yerler kendilerine göre özeldir."

O günden sonra Gina ve Flora sık sık birbirlerini ziyaret ettiler. Gina sulak alanlara yürür, Flora çayırlara uçardı. Günlerinin hikayelerini paylaşır ve yeni maceralar planlardı. Her ziyarette arkadaşlıkları daha da güçlendi. Yeni şeyler denemenin, yanında bir arkadaşın olunca daha kolay olduğunu öğrendiler.

Bir akşam, güneş sulak alanların üzerinde batarken, Gina ve Flora yan yana oturdular. "Bana kendi dünyanı gösterdiğin için teşekkür ederim," dedi Gina. "Sen de bana kendi dünyanı gösterdiğin için teşekkür ederim," diye yanıtladı Flora. "Eskiden tek başıma keşfetmeyi hayal ederdim," dedi. "Ama bir arkadaşla keşfetmek daha da güzel." Gina başını salladı. "Arkadaşlık yeni deneyimleri teşvik eder," dedi. "Ve yeni deneyimler hayatı zenginleştirir."

Böylece zürafa Gina ve flamingo Flora birlikte keşfetmeye devam ettiler. Birbirlerinin yaşam alanlarını ziyaret ettiler ve hem çayırlarda hem de sulak alanlarda yeni harikalar keşfettiler. Her yerin kendine özgü bir güzelliği olduğunu ve arkadaşlığın her şeyi daha eğlenceli kıldığını öğrendiler. Ve evleri ne kadar farklı olursa olsun, her zaman birbirleri için orada olacaklarını biliyorlardı.

Ve eęer bir gn ayırları ya da sulak alanları ziyaret ederseniz, yeřil yaprak desenli atkılı uzun bir zrafaya ve mavi halhallı pembe bir flamingoya gz kulak olun. Belki de yeni bir maceraya ıkmıř, birbirlerine harika bir řey gsteriyorlardır. Onlar iin dnya keřfedilecek yerlerle doludur ve onu grmenin en iyi yolu bir arkadařla grmektir.